

PRESS KIT

NEJVĚTŠÍ Z ČECHŮ

režie: Robert Sedláček

www.bontonfilm.cz

NÁMĚT, SCÉNÁŘ, REŽIE.....	ROBERT SEDLÁČEK
PRODUCENT.....	RADIM PROCHÁZKA
VÝKONNÝ PRODUCENT.....	MIKULÁŠ NOVOTNÝ
KAMERA.....	PETR KOBLOVSKÝ
STŘIH, ASISTENT REŽIE.....	MATOUŠ OUTRATA
ZVUK.....	MARTIN VEČEŘA
HUDBA.....	TOMÁŠ KYMPL

HRAJÍ:

REŽISÉR.....	JAROSLAV PLESL
PRODUCENTKA.....	SIMONA BABČÁKOVÁ
KAMERAMAN.....	JIŘÍ VYORÁLEK
ZVUKAŘKA.....	JOHANA ŠVARCOVÁ
SYN PRODUCENTKY.....	ALBERT BABČÁK
ŠÉF AGENTURY.....	IGOR BAREŠ
ŘEDITEL PIVOVARU KAHAN.....	MICHAL BUMBÁLEK
REKORDMAN V POJÍDÁNÍ PÁRKŮ.....	ROBERT MIKLUŠ
VAZAČ SLÁMY.....	IGOR CHMELA
ŽENA VAZAČE SLÁMY.....	JANA JANĚKOVÁ ML.
REKORDMAN V POTÁPĚNÍ BEZ PŘÍSTROJE.....	DAVID ŠVEHLÍK
REKORDMAN V PITÍ PIVA POD VODOU.....	MAREK TAČLÍK
PŘEDSEDA GRANTOVÉ KOMISE.....	JAN HŘEBEJK
ČLEN GRANTOVÉ KOMISE.....	WABI DANĚK
SBĚRATEL ČTYŘLÍSTKŮ.....	MARTIN MYŠIČKA
MAJITEL HOTEL.....	JAN VÁGNER
ČÍŠNICE.....	AŇA GEISLEROVÁ
STŘIHAČ.....	MATOUŠ OUTRATA
REŽISÉR GÖBL.....	PAVEL GÖBL
ŘIDIČ FAVORITU.....	PETR KOBLOVSKÝ
ŘEDITEL DOMOVA DŮCHODCŮ.....	VÁCLAV JAROŠ

Distributor.....	Bontonfilm, a.s.
Žánr.....	komedie, české titulky
Stopáž.....	.96 min.
Propagace.....	A1, B4, TV, rádio, internet
Doporučená přístupnost.....	do 12 let nevhodné
Premiéra v kinech.....	26. srpna 2010

SYNOPSIS

Chcete vědět, jestli je možné prolézt squashovou pálkou? Kolik čtyřlístků musíte nasbírat, abyste překonali rekord? Kolik musíte sníst párků, abyste v tom byli nejlepší? A kam až se dá dojet na rotopedu? To vše zjistíte ve filmu Největší z Čechů.

Režisér (Jaroslav Plesl), jeho producentka (Simona Babčáková) a kameraman (Jiří Vyoral) jsou živořící umělci, kteří už sice mají za sebou filmy, co dostaly ceny, lvy, dobré kritiky a hrály se s úspěchem na řadě festivalů. Ale nechodí na ně diváci. Jejich další spolupráce se řítí do ztracena, protože životní projekt režiséra nezískal grant, což znamená, že se nebude točit. Producentka s režisérem odjíždějí do Pelhřimova, do metropole českých rekordů a kuriozit, kam je zavolal šéf Agentury Dobrý den (Igor Bareš). Agentura má totiž jeden problém. Často se o ní a jejich rekordmanech mluví, ale nikdo to nebere vážně. A tak se rozhodnou najmout kritikou uznávaného režiséra, aby natočil film o nejvýjimečnějších lidech, kteří dosud mají jen nálepku bláznů a magorů, pouťové atrakce. Šéf Agentury má pro naše filmaře tři čtvrtě miliónu v hotovosti, jako zálohu na natáčení, což je tak významný argument, že další debata je celkem zbytečná. Zadání je jasné: Hluboce lidské příběhy lidí, co dokázali vlastní pílí něco, co nikdo jiný patrně na světě neumí.

K utahané tvůrčí trojici se přidává sebevědomá zvukařka (Johana Švarcová), studentka FAMU, která na rozdíl od nich není spoutaná životními prohrami. Tak nějak ostatní štve, ale zároveň jim připomíná jejich „dávné“ začátky. Jak tohle všechno skončí? Dotočí spolu tenhle film a pomůžou změnit obraz Agentury? Odhodlají se ještě někdy dělat to, v čem vidí skutečně smysl? A o čem bude jejich příští film?

„Tento film je složený z událostí, které se nám opravdu staly!“ prohlašují filmaři. Uvidíte v něm vynikající herce i skutečné rekordmany hrající sami sebe. Herecké výkony jsou tak přesvědčivé, že mezi profesionálními herci a naturščky nepoznáte rozdíl. Kromě zmíněných hlavních protagonistů se ve vedlejších rolích objeví například Aňa Geislerová, Jan Hřebejk, Marek Taclík, David Švehlík či Wabi Daněk a další.

Ve filmu se objevují tyto rekordy a jejich nositelé osobně nebo v zastoupení profesionálních herců:

František Košnar z Lubné dokázal napsat z hlavy celkem **2009 čísel** následujících za desetinnou čárkou v tzv. **Ludolfově čísle** (π) bez jediné chyby.

Nejmenší motorka - výška 28 cm, 15 kg, max. rychlost 50km/h, max vzdálenost na jedno natankování: 2 km. Motorka byla zkonstruována z motocyklu pionýr. Jejím autorem je **Ing. Aleš Spirman**.

Otužilec Peter Kocián z Hronova vydržel 11.6.2005 **41 minut a 17 sekund v mrazáku** se 433 litry mrazivé vody a zasypán dalšími 15 kg ledu. Ponořen byl celým tělem s výjimkou hlavy a paží

Obří ruce Petra Davida měří od zápěstí po špičku prostředníku **24,3 cm**. Nejširší místo dlaně včetně palce měří 14,5 cm. Díky těmto končetinám dokáže zvednout např. 2 na sebe postavené sklenice o objemu 5 l a 3 l plné vody.

Kaskadér a fakír **Petr Fiedor**. Kromě jiných pyromanských dovedností byla vrchní vrstva jeho oděvu napuštěna hořlavinou a on byl poté zapálen. **Vydržel stát a hořet po dobu 6:02,55 minut**.

Pes **Art** plemene Basset Hound (Chovatelská stanice Bohemia Highland) má **nejdelší změřené uši**. Každé jeho ucho dosahuje délky 31 cm.

Vazač slámy **Jaroslav Vajbar** kromě jiného **vytvořil přesnou zmenšeninu lednického minaretu**. Minaret je vysoký 215 cm, s podstavcem měří 261cm a je vybaven zařízením, jež umožňuje jeho otáčení. Kromě rovných ploch minaret tvoří 12 sloupů, 12 věžiček, 36 oken, 4 kupole a věž vysoká 168 cm.

Rudolf Bok skočil 27.9.1997 z plošiny nainstalované na hraně **Žďákovského mostu ve výšce 58 m a 28 cm** do vln Orlické přehrady.

Miroslav Pokorný dokázal za **6,56 s** prolézt od hlavy až ke špičkám **squashovou raketou**. Za 29,4 s prolezl otvorem o rozměrech 28x16cm. Dokázal také **lusknout prsty jedné ruky tak, že výsledný zvuk měl hlasitost 110,4 dB**. Údaj byl změřen Akustickou laboratoří Ústavu fyzikálního inženýrství FSI VUT v Brně dne 27. května 2005.

Ladislav Hanzel vydržel viset ve výšce přibližně 10 m (vyzdvižen vysokozdvížnou plošinou) **zavěšen po dobu 3:07,25 min za kůži svých zad**. K zavěšení bylo použito čtrnácti piersingových jehel.

Jiří Kremser dosáhl rekordního počtu **1 000 fotbalových doteků tenisového míčku s kolenem**, a to v čase 8 min 36 s, aniž by mu míček jedinkrát spadl na zem, nebo se dotkl jiné části těla.

Rozhovor s Robertem Sedláčkem, režisérem filmu

**O čem je váš nejnovější film
Největší z Čechů?**

O filmařích. O rekordech. O velikosti

**Do jaké míry je film
autobiografický?**

Není autobiografický.

Podle čeho jste vybíral rekordy, které se ve filmu objevují?

Vybral jsem ty, při kterých jde nejvíc o život.

Jak se vám točilo s českými rekordmany?

Ukázalo se, že umějí být stejně dobří, jako ti nejlepší čeští baviči.

Co mají rekordmani ve vašem filmu společné? Nějaký charakterový rys?

Touha na chvíli zazářit před ostatními, touha být chvíli největším Čechem.

Změnil jste na ně během natáčení pohled?

Nikoliv, já vždycky své hrdiny znám předem.

Kdo z rekordmanů, kteří se ve filmu objevují, je pro vás největší z Čechů?

Každý. Proto to obojetně-množné číslo jako název filmu. Být největším Čechem je dnes už stejné, jako vylézt na Mont Blanc nebo Everest; je tam pořádná tlačénice.

Ve filmu není ani jedna žena-rekordmanka. Je to pro to, že se dámy touto "disciplínou" nezabývají nebo se vám žádnou nepodařilo zlanřit, aby si ve filmu zahrála?

Dámám-rekordmankám vesměs chybí charisma. Ať si ženský říkají, co chtějí; být největším, ve všem nejlepším a nejdůležitějším byl a bude asi už navždy úděl muže.

Jak se Vám líbí Jaroslav Plesl ve vaší roli?

Mně se líbil už dávno předtím. Já jsem mu propůjčil svůj režisérský rozum a on mně svoji hereckou krásu. Tímto spojením vznikl dokonalý kulturní Superslovan.

Podle čeho jste vybíral, jaké rekordmany ztvární profesionální herci a konkrétní herecké obsazení?

Kde chyběl rekordman, zastoupil ho herec. Natáčelo se o prázdninách a spousta největších Čechů byla na dovolené a neměla na natáčení čas, protože přes rok normálně pracují. Snad je herci nahradili důstojně.

Chtěl jste filmem poslat nějaký vzkaz českým filmařům, případně těm, kteří rozhodují o financování české kinematografie?

Neposílám vzkazy filmem. Filmem vždy už jenom zpětně popisuju, co jsem viděl a přežil. Třebaže mi to tady v Čechách málokdo věří.

Rozhovor s Jaroslavem Pleslem (režisér)

Jak se žije hercům v Čechách?

Jak kterým. Ti, kteří mají práci, ta práce je baví a u toho jsou obklopeni lidmi, kteří je mají rádi, tak dobře. Já musím zařukat, že mně se žije moc dobře.

Co Vás v roli režiséra na jeho práci nejvíc překvapilo?

Obdivuji režisérskou energii. To, jak každý svůj projekt musí doslova vykopat ze země. Od

scénáře, sehnání peněz, natáčení, kam často ráno přichází mezi prvními, celý den musí být invenční a často ostatní lidi dokopat k nějaké práci, odchází mezi posledními a pak ještě vydrží sedět v hospodě a všechno to rozebírat a dodávat některým zhrouceným optimismus a sebevědomí, až k dotlačení filmu do kina, propagaci, atd. – tak tohle obdivuji. Hrát režiséra bylo především o pochopení způsobu režisérského myšlení. Schopnosti koncepčnosti. Často, když má herec předvést režiséra, sáhne po šarži exhalovaného, křičícího, hysterického „umělce“, ale tomu jsme se samozřejmě chtěli od začátku vyhnout. A právě v nutnosti pochopení režisérova myšlení bylo i úskalí téhle práce. Dost jsme improvizovali a často se mi stalo, že jsem byl úplně vedle. Ale pomáhalo podívat se za kameru. Robert Sedláček byl parádní předobraz.

Máte vy sám režisérské ambice? Případně, vzbudila je ve vás tato role?

V žádném případě. Spousta herců chce režirovat a má tuhle ambici. Já jsem ji nikdy neměl. Chybí mi ten hnací motor, který režiséři mají – vzít si nějakou látku, nějaké téma a ztvárnit ho. Možná to zazní jako klišé, ale já opravdu ty věci radši interpretuji, než bych je vymýšlel. Nicméně Robert Sedláček je přesvědčen o tom, že jednou budu režirovat film.

Jak jste se na roli připravoval?

S Robertem se scházíme i mimopracovně, takže i to bych bral jako formu přípravy. To člověk do sebe tak nějak nasává podvědomě. Naučil jsem se pár stránek textu, protože víc ho nebylo. On ten scénář vypadal totiž spíš jako sešit. Celý film vznikl za pochodu, improvizovali jsme a napadá mě, že si to všechno začalo během natáčení žít vlastním životem a vydalo se netušenými směry. Ale že bych prošel nějakou velkou přípravou, četl knížky o Buñuelovi a Scorsesem, tak to ne. Vlastně jsem se na tuhle roli připravoval pět let, co Roberta Sedláčka znám.

Jak Robert Sedláček režíroval sám sebe? Vedl Vás jinak než v jiných filmech a rolích?

Ne. Vedl mě úplně stejně, jako mě vede vždycky. A to je „míň, míň, uber, nehraj obličejem, nenadechuj se, nezvedej obočí, nemrkej, nemluv jako v rozhlase, ...“ Přitahuje opatř. Ať to byly Pravidla lži, Muži v říji nebo Největší z Čechu, je vždycky taková brzda, ale v tom nejlepší slova smyslu. Osekává všechny moje manýry,

kteřé mám. Vždycky mám pocit, že už vůbec nehraji, že v podstatě tak jako rovně trousím věty, a pak když to vidím ve výsledku, pochopím, že je to správně.

Jak se vám hrálo a točilo s českými rekordmany? Jací ve skutečnosti jsou?

Jsou to opravdu zvláštní lidi. Velmi náročná pro mě byla konfrontace toho, že já jsem herec a svoji roli hraju, kdežto oni ne. To setkání s autentickým člověkem... Když se potkáte s dalšími herci, kteří rekordmany ztvárňují: Myšička, Chmela, Taclík, Švehlík, víte, že to jsou herci a že to je hra. A pak se potkáte s autentickými rekordmany a pro ně je to život. Tam jsem u sebe pociťoval určité pnutí. Že já hraji hru, ale oni ne. Oni s vámi mluví jako s reportérem, který se jich ptá na jejich život, ne jako s hercem. A to mě trochu vyhazovalo i z té improvizace. Robert mě nutil, abych byl drzejší, ale mě to nedalo. Připadal jsem si drze, jako bych si z nich dělal srandu. Ne že bych se cítil jako podvodník, ale byla to prostě konfrontace hry a autenticity. Pro mě strašně zajímavá zkušenost, ale ne úplně příjemná, abych řekl pravdu. Když hraji a vím, že jsou se všemi domluvená pravidla, vnímám hraní jinak, než když jsem na reálném náměstí, kde jsou reální diváci a reální rekordmani.

Jaká scéna ve filmu je Vaše nejoblíbenější? A jaká vzpomínka na natáčení je naopak nejděsivější?

Mám rád scénu s Igorem Chmelou. V té scéně jsem nemusel nic hrát. Nemohl jsem točit, jak jsem se mu smál. Natočili jsme to i na vážno, ale Robert nakonec použil klapku, kdy ten smích strašně zadržuji, ale nejde to. Pěkná scéna, která už byla kvůli únavě úplně na hranici mých fyzických možností (po několika dnech natáčení, kdy se točilo i 16 hodin denně), je s Aňou Geislerovou. Ale ono je těžké být takhle konkrétní. Největší z Čechů mě baví jako celek. Prázdninová natáčecí jízda s kamarády. A já mám selektivní paměť, takže to nepříjemné jsem už zapomněl.

Jaký z rekordů, které se ve filmu objevují, nejvíc obdivujete?

Obdivuji svým způsobem všechno, protože to jsou opravdu dovednosti, nad kterými vám zůstane rozum stát. Pozoruji to i z úhlu své profese. Pořád říkám, že kdo toho moc neumí, tak je činoherec. Všechna ta trpělivost, síla a zručnost. Obrovská vůle zanechat po sobě nějaký otisk. Byl to obdiv, ne sice takový, jako na koncertě houslového virtuóza, kde si řeknete, tohle bych chtěl umět. Ale obdiv. A je to zábavné.

Zkoušel jste si nějakou disciplínu, které se ve filmu objevují? Na jakou byste si troufl?

Ne, vůbec, to mě ani nenapadlo. I když, ale to zase souvisí s tou mojí profesí, protože hodně pracuji s pamětí, říkal jsem si, jestli bych si zapamatoval celou tu kilometrovou řadu Ludolfova čísla, které ve filmu píše ten klučina. Nebo kolik bych si jich byl schopen zapamatovat. Ale jinak z těch silových disciplín nic. Já neutáhnu auto, já jsem rád, že zvednu tašku.

Máte vy sám nějaký svůj osobní rekord? Pracujete cíleně na zlepšeních a nějakých svých osobních rekordech?

Jako malí jsme soutěžili s bráchou, kdo déle vydrží pod peřinou, než vyleze. Tak v tom jsem možná rekordman; to vydržím strašně dlouho, to se skoro udusím, než vylezu. Pak jsem si ještě zkoušel, když byly sjezdy lyžařů, že jsem se nadechl a musel jsem vydržet celý ten sjezd u televize bez dechu. V tom jsem si vytvářel rekordy. Celý život se člověk snaží překonávat nějaké své limity. Stále se snaží jít dál, a to je hnací motor. Navíc moje povolání je těžko měřitelné. To se nedá zvážít, nemůžete vzít pásmo nebo stopky, abych co nejrychleji odříkal Hamleta. U mě jsou rekordy o tom překonat sám sebe. Dojít stavu, kdy bych byl spokojený, je také strašně vrtkavé a nebezpečné. Takže já si ani žádný limit nebo rekord nemůžu nastavit. Protože, co kdybych k němu náhodou došel, a pak si řekl, že už nemusím jít dál. Já jsem spíš takový pomalý nenápadný, ale vytrvalý a cílevědomý běžec.

A na závěr, prozradíte, na čem právě pracujete?

Teď se chystám na natáčení dalšího filmu s Robertem Sedláčkem. Je to televizní film s pracovním názvem „Krysy“, který bude dělat ostravská televize. Těším se moc, bude se točit v Třinci a v přilehlých industriálních oblastech. Měl by to být stylizovaný thriller. Já v něm budu hrát v policejní dvojce s Jirkou Bartoškou. A až dotočím tohle, tak v podstatě v zápětí začínám točit film s Martinem Dolenským, který by se měl jmenovat „Můj vysvělený deník“. Pak se chystám ještě na jeden projekt, který by měl režírovat Jirka Volek a jmenuje se „Katedrála“. A od října zkouším v Dejvickém divadle velkou inscenaci o hráčích pokru, jenom s pánskou částí souboru. Tak to jsou moje nejbližší plány.

Rozhovor se Simonou Babčákovou (producentka)

Jak jste se cítila v roli producentky? Měnila byste (své povolání)?

Já myslím, že bych v této situaci rozhodně takto klidná nebyla a v žádném případě bych neměnila. Tento typ odpovědnosti mě děsí. Ale hrát si na to mě bavilo moc.

Jaké problémy, které ve filmu jako producentka řešíte, by pro Vás byly nejsložitější?

Prachy, prachy, prachy....

Jaké vlastnosti podle Vás musí mít dobrá producentka?

Já vlastně s producenty blíž do styku nepřicházím a vzhled do jejich práce nemám takový, abych to mohla posoudit. Mě na producentovi zajímá jen, aby mi zaplatil za provedenou práci a dál už to není můj rajón.

Film Největší z Čechů byl vaší první spoluprací s Robertem Sedláčkem. Jaká byla? V čem bylo natáčení jiné, co pro Vás bylo “nové”?

Já cítím s Robertem jakési samozřejmé spříznění duší, takže jsem se moc těšila... O to víc mě překvapilo, jak to bylo náročné. Nejen proto, že jsme měli časový limit 12 dní, do kterých se to muselo stihnout a že se tak dlouho čekalo, až přejedou všechny motorky a přeletí všechna letadla a dořežou pily, že když už byl klid, můj vrchol soustředění byl ten tam... Snad to ve filmu nebude vidět... Ale i ta setkání s konkrétními rekordmany mě mnohdy emocionálně dostala. Takže já jsem trochu očekávala jeden velký mejdan a ona to byla spíš introvertně soustředěná práce, místy hodně bizarní. A co bylo pro mě při natáčení hodně jiné je, že jsem hrála všechno se svými přáteli, to byla velká radost a někdy i útěcha. Třeba točit s kolegou mým nejoblíbenějším Jardou Pleslem milostnou scénou... No, kdy tohle zažiju?

Jak jste se na svou roli připravovala? Proběhly nějaké konzultace s producentem filmu?

Ani ne, já nevěřím na šarži „producent“ a ani to Robert nevyžadoval. O některých situacích jsme si tak přirozeně popovídali, to vyplynulo samo, ale nikoho konkrétního jsem nenapodobovala. Snažila jsem se být v těch situacích, jako vždycky.

Na jakou scénu z filmu nejradši vzpomínáte?

Na koupání v rybníku... A ten fernet na to nemá žádný vliv.

Jaká pro Vás byla nejnáročnější?

Těch bylo víc, ale zmínila bych asi Domov důchodců, to mě dostalo. Já jsem celou dobu přemýšlela, pro koho je to vlastně důležité a pořád mi v hlavě běželo: „Proboha nechte ty lidi důstojně a v klidu zemřít“. Ale já jsem asi přecitlivělá a mám o umírání jinou představu. Délku života si nepředstavuji jako výkon, jakože když to o měsíc prodloužím, dostanu medaili. Nevím, nezažila jsem tu situaci, nežiju tam, tak nechci, aby to vyznělo jako soud, ale mě to vyděsilo...

Jak se po této osobní zkušenosti díváte na české rekordmany?

Já jsem se sama sebe celou dobu ptala, co ty lidi žene. U některých to byl sportovní duch, tomu rozumím, ale někde jsem měla až takový bol, jakože se bojí, že zapadnou v tom moři lidstva jako bezejmenná kapka a udělají cokoli pro svých 15 minut slávy. Takové až existenciální pocity jsem měla, že jsme ztraceni ve vesmíru a tak. Z toho vidíte, že pro mě to zas taková „čurina“ nebyla. To Chmelovi, tam jsme se vyřádili, to jsou herci, kteří hrají postavy, to je v pořádku, tam je nadhled a vědomá práce, to byl čas na humor, ale jinak... Mě to celé natáčení hluboce zasáhlo. Až bych řekla otřáslou mou duší. To zní pateticky, že? Ale ono to v mnoha případech bylo docela patetické.

Vyzkoušela jste si nějakou disciplínu, kterou rekordmani ve filmu předvádějí?

Hahaha. Ani omylem. Jen jsem zkoušela unést jednou rukou Zekonův meč a nepodařilo se mi to. Tato scéna bohužel ve filmu není, i když jsem za ni bojovala. Snad bude v bonusech.

Máte nějaký svůj osobní rekord? Nebo na nějakém pracujete?

Mě to vůbec nezajímá a nevzrušuje, já se snažím otisknout do vesmíru jiným způsobem. Ale trochu mám: narodil se mi 5kilový syn... Ale o to jsem neusilovala. A propó, také ve filmu hraje. Světe div se, mého syna...

Plánujete v blízké době nějakou další spolupráci s Robertem Sedláčkem?

Ve vztahu režisér herec, je režisér ten, kdo plánuje, s kým bude spolupracovat. V červnu jsem s Robertem točila jeho nový film Rodina je základ státu a v budoucnu mu s největší pravděpodobností nikdy neřeknu ne. Mluvíme o práci, aby bylo jasno...

Rozhovor s Johanou Švarcovou (zvukařka)

Jak se Vám film Největší z Čechů líbí?

Nemůžu mít nerada největšího z Čechů.

Máte zkušenost spíš s divadelním herectvím. Jaké pro vás bylo natáčení filmu s Robertem Sedláčkem?

Je to citlivý asociál, to mě bavilo. Vytvářel dobrou pracovní atmosféru. Pro mě třeba bylo hodně motivující vidět, že

při natáčení pracuje víc než 18 hodin denně. I při tomhle tempu si s námi povídal o scénáři, poslouchal naše nápady a respektoval náš přístup k práci. V divadle jsem vždycky cítila, že mám handicap, protože mě zajímá spíš civilní herectví.

Jak jste se ke své roli dostala?

Simona Babčáková řekla Robertovi, že její kamarádka rozumí zvuku a je herečka. Dokonce mu snad řekla, že jsem zvukařka. S Robertem jsem se sešla, povídali jsme si a asi po hodině se mě zeptal, jestli jsem viděla nějaký film, který natočil. Řekla jsem mu, že jsem viděla, ale spletla jsem si jeho jméno a začala jsme mu vyprávět o tom, že ten film Snowboardáci, co udělal, se mi docela líbil, já jsem se tou demencí bavila. Robert vypadal celkem uraženě a nevěděl, jestli si z něj dělám legraci nebo jsem úplně blbá. Pak jsme si to vysvětlili, v telefonu jsem mu špatně rozuměla jméno....

Co pro Vás bylo nejnáročnější?

Natáčení pro mě nebylo náročné. Snad jen v prvním momentně došlo trochu komylu, že zvukař si myslel, že jsem opravdu zvukařka a považoval mě za úplného loosera, když jsem se ho ptala, kam mám ten mikrofon zapojit, že s tímhle nahrávacím přístrojem nemám zkušenosti.... Taky mě po pár dnech držení tága bolely ruce a záda.

Na co nejradši vzpomínáte?

Na setkání s pánem, který nejhlasitěji luská prsty a zároveň se dokáže protáhnout úzkými předměty. Ten vyprávěl neuvěřitelné příhody, jak jezdí po diskotékách a provléká se tam nahý squashovou pálkou.

Jak se Vám pracovalo se svými filmovými kolegy?

Jsem velký fanoušek Jardy Plesla, Simony Babčákové, Jirky Vyorálka, Ani Geislerové a Igora Chmely. Pro mě to byla radost.

Máte nějaký svůj osobní hudební nebo herecký rekord?

V jednom představení, které jsme na festivale hráli třikrát během jednoho dne, jsem ve scéně, kde tančím, spadla z hodně vysokého pódia. Ve stejném místě jsem spadla i u druhého představení, po třetí jsem to už udělala naschvál.

Hudební rekord je možná loňské dýdžejování na letní filmové škole. Hráli jsme s Petrem Markem cca 6 hodin, normální šichta, tříčtvrteční úvazek.

Využila jste při natáčení své zkušenosti performanky a zpěvačky, nebo to bylo úplně o něčem jiném?

Výhoda performerky je, že umím i nehrát. S Jirkou Vyorálkem jsme si do jedné scény měli nachystat rozhovor o hudbě, vzpomínám si na to, že jsme měli připravený celkem vystavěný dialog o různých kapelách, kdy Jirka poslouchal spíš ranné začátky těch kapel a já spíš závěr hudební kariéry těch samých kapel, odpovídalo to našemu věkovému rozdílu. Ve filmu je z toho maximálně jedna věta. Asi to nebylo až tak zajímavé, ale znalci by to ocenili.

Ke zvuku máte jako jedna z členek kapely Kazety velmi blízko. Bavilo by Vás věnovat se mu i u filmu nebo jsou Vaše ambice spíš v muzice?

Věnuju se zvuku u svých rozhlasových her (Rádio Vérité, Radio IVO), bavilo by mě pracovat na zvukové stopě u filmu a přistupovat k tomu jako k rozhlasové hře. Zvuková stopa k filmu Nouvelle Vague (Jean Luc Godard) je pro mě dokonalá rozhlasová hra. Takže tímto směrem by mě to zajímalo, ale zvukařku bych dělat nechtěla.

Lákalo by Vás skládat filmovou hudbu?

Ano láká mě to. V tuto chvíli pracuji na hudbě ke krátkému dokumentárnímu filmu Víta Janečka o Mongolcích žijících v Čechách. Je to vlastně jedna dlouhá písnička. Pracuji na hudbě ke školnímu filmu Jakuba Šmída na FAMU. Před rokem jsme s Kazetama hrály živý soundtrack k filmu Pražský student. V příštím semestru budu chodit na semináře hudební kompozice a hudební postprodukce, takže to myslím vážně ☺

Na čem teď aktuálně pracujete, případně co nového chystáte?

Vzáří budu natáčet s Pavlem Goeblem filmovou adaptaci divadelní hry Harila aneb Čtyři z punku a pes. Tam hraju gorilu.

S Petrem Markem jsme natočili film Nic proti ničemu. Film je ještě pořád ve střihně. Hrála jsem ve školním filmu talentovaného maďarského režiséra. Pracuji na klauzurách do školy, v rámci toho chystám rozhlasovou hru, tentokrát tam bude víc dokumentárních prvků, než v předchozích hrách, bude to zčásti sociální experiment. S kamarádem píšeme manifest Rádia Vérité.

Od září opět budu spolupracovat na živém televizním pořadu Hotel Insomnia.

V druhé polovině října budeme mít s Kazetama československé turné, tak pracujeme na nových písničkách.

V jakém divadle Vás mohou návštěvníci spatřit?

Divák, který mě chce vidět v divadle, moc šancí nemá a navíc musí mít velký zájem o amatérské divadlo. V tuto chvíli hrají pouze se třemi extrémními divadly. První je improvizovaná rozhlasová hra Rádio IVO, druhý je soubor moravských improvizčních hvězd Láhor sound system a poslední jsou Nejhodnější medvídci z Hradce Králové, kde hrají hlavní roli ve hře Harila aneb Čtyři z punku a pes.

Rozhovor s Jiřím Vyorálkem (kameraman)

Viděl jste už film a jak se Vám líbí?

Film jsem viděl od půlky, jel jsem kvůli tomu brzo ráno z Brna do Prahy, pak si udělal romantickou procházku po ranním městě a čekal na jedenáctou a ono se promítalo od desíti... Ale to co jsem viděl, se mi líbilo. A jel jsem zpátky do toho Brna.

Jak jste se cítil v roli trochu “vykolejeného” kameramana? Co jste

si o této postavě pomyslel, když jste poprvé četl scénář?

První, co mě napadlo bylo, že se budu muset ve vedru tahat od rána do večera s kamerou. Ale nakonec nebyla tak těžká...

Máte nějakou oblíbenou hlášku z filmu Největší z Čechů, která Vás i teď rozesměje?

„Já mám bohatý vnitřní život.“

Dvorním kameramanem režiséra Roberta Sedláčka je Petr Koblavský. Byl pro Vás v roli kameramana při natáčení vzorem? Konzultovali jste nějaké scény, pohyby a podobně?

Prošel jsem normálním výcvikem. Nejdřív mě poslali okukovat kameramany při práci a den před začátkem natáčení nás s Johankou honil Sedláček po parku před domem Jirky Kubička. Já s kamerou, Johana s mikrofonom, nesměli jsme se do sebe zamotat... Kobla byl pro mě velkým vzorem a studoval jsem ho po každém natáčecím dni.

Na co z natáčení nejradši vzpomínáte?

Asi na to, jak to bylo pestré... S malým štábem, každý den někde jinde, jiní lidé, jiné kuriozity...

Jaký rekord z filmu Vám přijde nejobdivuhodnější a jaký naopak nejbizarnější?

To já nemůžu takhle říct, protože nebudu jmenovat někoho, komu jeho rekord přijde nejobdivuhodnější a on mě pak v rekordně krátkém čase najde a udělá se mnou něco nejbizarnějšího...

Máte nějaký svůj osobní herecký rekord?

Vytvořili jsme ho v Pelhřimově na náměstí: 4 Hamleti na metru čtverečním - Bareš, Bumbálek, Plesl a já.

Stojíte rád za kamerou nebo fotoaparátem i mimo herecké role?

Mám foťák v telefonu...

Dlouho jste byl v angažmá divadla Husa na provázku, ze kterého jste vloni odešel. Neláká vás teď víc filmové herectví?

To mě lákalo vždycky. Ale v divadle zůstávám, to by mi chybělo. Akorát ne v jednom, ale ve třech, takže to mám pestřejší...

Co plánujete na léto a od září, po hereckých prázdninách?

Vymalovat kuchyň, jet na vodu, na moře, na motocyklu, na chalupu, položit podlahu... Takže už teď vím, že něco z toho nestihnu... A od září začínám zkoušet korespondenci Voskovce a Wericha v režii J.A.Pitínského v Redutě.

PROFILY

Robert Sedláček (1973)

Režisér a scénárista Robert Sedláček vystudoval dokumentární tvorbu na Filmové a televizní fakultě Akademie muzických umění v Praze. V roce 2006 natočil celovečerní film Pravidla lži z prostředí terapeutické komunity. Za scénář k tomuto filmu získal Českého lva. Věnuje se i politickým dokumentům a v roce 2007 natočil pro Českou televizi, Televizní studio Brno dokument Miloš Zeman - nekrolog politika a oslava Vysočiny.

Filmografie: Skinheads, 1997, České porno, 1997, Moravská apokalypsa, 1997, Sibiř na konci tisíciletí, 1998, Východ, 1998, František Čuba: slušovický zázrak, 1999, triologie Tenkrát, 1999, 2000, 2002, Bělorusko ve Stalinově stínu, 2000, Sága Romů, 2001, Lesk a bída země české, Karel Svoboda pohledem Roberta Sedláčka, 2001, Pravidla lži, 2006, Cesta k moci, 2006, Příběhy domů: Pohled klášteřa, 2007, Miloš Zeman - nekrolog politika a oslava Vysočiny, 2007, Muži v říji, 2009.

Jaroslav Plesl (1974)

Nejdříve studoval střední pedagogickou školu v Litomyšli, v rodném Hradci zpíval ve sboru a na Janáčkově akademii múzických umění v Brně, kde absolvoval obor herectví, ho chtěli dokonce do brněnské operety.

První angažmá získal v Městském divadle ve Zlíně. Mezi výraznější role, které zde ztvárnil, patří Ivan Alexandrovič Chlestakov v Revizorovi, Michal v Jiráskově Lucerně nebo Valér v Lakomci. Hostuje i v divadlech Na Jezerce v Praze nebo v divadle F.X.Šaldy v Liberci. V současnosti je však stálým členem uměleckého souboru pražského Dejvického divadla. Největší úspěch mu zatím přinesla hlavní role vychloubačného Christy Mahona ve hře Hrdina západu, za kterou v roce 2008 získal Cenu Alfréda Radoka. Po několika menších rolích v televizi vstoupily v roce 2006 do kin jeho prakticky první a zároveň nejvýraznější filmy Pravidla lži a Grandhotel.

Uspěl i jako moderátor cen Divadelních novin a Sazky, jednoho z ročníků Festivalu krátkých filmů a v televizním seriálu Štíty království českého.

Simona Babčáková (1973)

Osobitá herečka pochází ze Šumperka. Vystudovala Zlínskou školu umění a absolvovala studium improvizace u Jaroslava Duška. Prošla scénami Městského divadla Zlín (např. Patnáct venkovských dívek) a pražského Divadla v Dlouhé. Výrazně se prosadila v Klicperově divadle v Hradci Králové (Viola ve Večeru tříkrálovém, Mefisto ve Faustovi nebo Nataša ve Třech sestřích), kde byla dvakrát nominována na cenu Alfréda Radoka. V roce 2002 přešla do Dejvického divadla. Její první rolí byla Anfisa ve Třech sestřích. V současné době je možné ji vidět jako Irenu Molloyovou v muzikálu Hello, Dolly! ve Švandově divadle.

Nejvýraznější role vytvořila ve filmech Jana Hřebejka Nestyda (2008) a U mě dobrý (2008) a v titulech Děti noci (2008) a Zoufalci (2009). Nezaměnitelnou roli Simony hraje v televizním sitcomu Comeback.

Nepřehlédnutelné jsou její vlastní improvizální večery Second sekec aneb Hlava nehlava, účinkovala i ve stand-up show Na stojáka.

Johana Švarcová (1983)

Herečka, hudebnice, performerka, zakládající členka královéhradeckého amatérského divadla DNO, studentka Centra audiovizuálních studií FAMU. Pochází z Liberec, je spoluautorkou řady audiovizuálních projektů, s projektem Kazety byla v letošním roce nominována na cenu Anděl za alternativní hudbu.

Během své herecké kariéry byla oceněna Cenou Sazky a Divadelních novin (2002) za alternativní přínos divadlu, cenou Next wave za objev roku (2007) a cenou Prix Bohemia Radio (2009) s Rádiem IVO za hru Pane, měl byste 20 minut?

Na divadelních prknech účinkovala mimo jiné v Klicperově divadle v Hradci Králové v inscenacích V. Morávka Návštěva staré dámy, Prodaná nevěsta a Hoří, má panenko. V současné době ji můžete vidět se souborem Nejhodnější medvídci z Hradce Králové v inscenaci Harila aneb čtyři z punku a pes, nebo s divadlem Láhor sound system v částečně improvizovaných představeních 100% Alibi, Diskrétní den, Nic proti ničemu aj.

Jejím filmovým debutem byla role ve filmu Johana a cyklisti (2006), objeví se v chystané premiéře filmu režiséra Petra Marka Nic proti ničemu.

Jiří Vyoralék (1974)

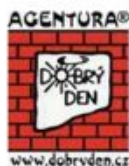
Narodil se v Třebíči, vystudoval JAMU v Brně, kde 7 let byla jeho domovskou scénou Husa na provázku; ztvárnil zde např. roli Hamleta či roli Idiota v jevištní tetralogii Sto let kobry podle F.M. Dostojevského v režii Vladimíra Michálka. Za souborné uvedení tohoto představení byl v r. 2007 nominován na Cenu Thálie.

V současné době je na volné noze; od září začíná zkoušet korespondenci Voskovce a Wericha v režii J.A.Pitínského v Redutě.

Objevil se v televizním retro filmu natočeném podle předlohy Josefa Škvoreckého Eine kleine Jazzmusik či v televizním seriálu Na lavici obžalovaných justice. Ve filmu se představil v komedii Vladimíra Morávka Hrubeš a Mareš jsou kamarádi do deště (2005), kde vytvořil postavu fotografa Karla či v titulu Muži v říji (2008).

PARTNEŘI FILMU

HLAVNÍ PARTNEŘI PRINCIPAL PARTNERS

PARTNEŘI PARTNERS

KOPRODUCENTI CO-PRODUCERS

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI MEDIA PARTNERS

TOPZÍNE.CZ

DISTRIBUTOR
DISTRIBUTED BY

PRODUCENT
PRODUCER

**PRODUKCE
RADIM PROCHÁZKA**

PODPORA
FINANCIALLY SUPPORTED BY

STÁTNÍ FOND ČESKÉ REPUBLIKY
PRO PODPORU A ROZVOJ
ČESKÉ KINEMATOGRAFIE